

CHOSEN

PEOPLE

JANUARI 2022, 3e Jaargang, Nr. 1

Your Word
is a lamp
to my feet
and a

Light
to my
path.

Psalm 119:105

***EEN IEDER NOG EEN
GELUKKIG NIEUWJAAR***

COLOFON:

Chosen People Magazine

Uitgegeven door: Max van Ameijde

Adres: De Sorteure 15

4142 SC Leerdam

Email: mvanameijde56@gmail.nl

Internet: www.chosen-people.nl

Nieuwstijdschrift:

Chosen People Magazine is een nieuws- en mededelingenblad met artikelen over Israël en dergelijke.

Doelstelling:

De Jood -en niet Jood te informeren aangaande nieuwsactualiteiten welke zich in Israël en omtrent Israël afspelen. Maar ook onderwijs speelt een zeer belangrijke rol zodat de kennis zal vermeerderen zegt Daniël 12:4.

Vrijwillige bijdragen op:

NL03 RABO 03 31 17 17 75

Ten name van: M. van Ameijde

Onder vermelding van:

Gift Chosen People Magazine

INHOUD:

- 2 Colofon
- 4 Yitzhak en Ishmaël
- 7 Kort nieuws
- 8 Pascha en Gilgal
- 10 President Ezer Weizman
- 12 Werner Stauder Bijbelstudie
- 18 Boekennieuws

CP Nr. 1 Januari 2022

Yitzhak en Ishmaël

4

Aan de strijd tussen Joden, Christenen en Arabieren lijkt maar geen einde te komen. Veel mensen, begrijpen eigenlijk niets van die strijd. Gaat het om godsdienst?

Kort nieuws

7

Pascha en Gilgal

8

Er gebeurde veel in Gilgal. De bijzondere doortocht door de Yordaan, de besnijdenis, de oprichting van gedenktekens en nog meer.

President Ezer Weizman

10

Ezer Weizman werd op 15 juni 1924 in Tel Aviv geboren en was gedurende de jaren 1993-2000 de zevende president van Israël.

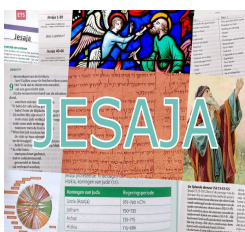

Werner Stauder Bijbelstudie

12

DE BESNIJDENIS / B'RIT MILA (DEEL 2)

Een goede diepgaande Bijbelstudie Deel 2 van Werner Stauder.

Boekennieuws

18

Op die dag zal de SPRUIT van de HEERE tot een heerlijk sieraad zijn, en de vrucht van de aarde tot trots en luister voor hen in Israël die ontkomen zijn.

YITZHAK EN ISHMAËL

(Deel 2)

De Farao van Mitzraïm (Egypte)

Hoe wist de Farao dat deze plagen te maken hadden met Sarai? Het apocriefe boek *“Jasher”* (in het Nederlands beter bekend als het *“Boek des Oprechten”*) vertelt ons meer: ***“Toen Sarai werd meegenomen naar het huis van Farao, bad zij tot G’d: “U vertelde Awram (Abram) om zijn land en zijn Mishpacha (familie) te verlaten en naar Kanaän te gaan. En u beloofde voor hem te zorgen, zolang hij aan u gehoorzaam zou zijn. Nu, wij hebben gedaan wat U van ons vroeg. We hebben ons land en onze families verlaten en zijn gegaan naar een vreemd land met een volk dat wij niet eerder kende. Om de hongersnood te ontvluchten zijn we naar Mitzraïm (Egypte) gegaan en nu gebeurt mij dit! Daarom G’d, bevrijd ons uit de handen van de vijand en wees met mij, wees mij genadig!” G’d hoorde Sarai en Hij stuurde een engel om haar te bevrijden uit de macht van Farao. Toen Farao bij Sarai kwam en zijn hand uitstreekte om haar aan te raken, sloeg de malachim (engel) hem. En dit deed hij de hele nacht en de Farao was verschrikt van angst. De engel sloeg ook de dienstknechten van de Farao en zijn familie, zodat er een klaagzang uitging van het paleis. En toen de Farao zag wat er gebeurd was, wist hij zeker dat dit te maken had met Sarai. “Wie is die man met wie je naar Mitzraïm (Egypte) kwam?” vroeg hij haar. “Dat is mijn man”, antwoordde Sarai. “Maar ik vertelde u dat het mijn broer was, omdat ik bang was dat u hem zou doden vanwege uw verdorvenheid”. De Farao bleef uit de buurt van Sarai en G’d sloeg hem niet langer. Toen wist hij zeker dat hij was geslagen vanwege Sarai”. (Uit het apocriefe ‘Boek des Oprechten’ (Jasher). [.....]***

[.....] Farao was zwaar gestrafd door de Heere. Wat zal hij gedacht hebben? Hij was immers onbekend met de G'd van Awraham (Abraham), maar kreeg nu op niet mis te verstane wijze te maken met de enige levende G'd. Heeft deze gebeurtenis zijn leven veranderd? Of in elk geval zijn gedachten over G'd? We weten het niet. In elk geval vreesde hij nu deze G'd zodanig, dat hij volgens het boek Jasher Awrah (Abram) vele geschenken gaf om Hem tevreden te stellen: vee, slaven, dienstmaagden, goud, zilver en zelfs zijn eigen dochter: "Het is beter voor je, mijn dochter, een dienstmaagd te zijn in het huis van Awram, dan een maîtresse in mijn huis. Want we hebben gezien hoeveel kwaad over ons is gekomen vanwege Awrams vrouw" (Jasher 15:32).

Hagar wordt zwanger

Het duurde niet lang voordat Hagar zwanger werd van Awraham. Zij zal dit hebben gezien als een mogelijkheid tot rehabilitatie. Nog maar een paar jaar geleden was zij een prinses in het hof van Farao, nu was ze niets meer dan een dienstmaagd. Een vreemdeling in het huis van Awraham en zo zal zij zich ook hebben gevoeld. Maar nu zij wel zwanger was, terwijl Awrams eigen vrouw geen kinderen kon krijgen, dacht zij wellicht in aanzien te kunnen stijgen bij Awram. Zij verliest haar respect voor Sarai, die zich vervolgens beklagt bij Awram. **"Zie uw dienstmaagd is in uw hand; doe haar, wat goed is in uw ogen"**, zo reageert hij. Sarai maakt Hagar het leven vervolgens zó zwaar, dat ze de woestijn in vlucht.

Hagar was niet van plan terug te keren. Waarschijnlijk wilde ze terug naar Egypte, naar het rijke leven van weleer. Maar G'd had een ander plan. Terwijl Hagar verdrietig bij een waterput denkt aan alle ellende die haar is overkomen, verschijnt de Engel des Heeren aan haar: **"Hagar, gij, dienstmaagd van Sarai! van waar komt gij, en waar zult gij heengaan? En zij zeide: Ik ben vluchtende van het aangezicht van mijn vrouw Sarai!" Dan draagt de Engel Hagar op terug te gaan met de mededeling: "Verneder u onder haar handen". Wat zal er toen door Hagar heen zijn gegaan? Je gaat toch niet terug naar de vrouw die jou zo ontzettend vernederd heeft?**

Bovendien was dit natuurlijk een hele vreemde ontmoeting. In het land van haar vader geloofde men in meerdere goden en nu stond zij plotseling oog in oog met de Engel van een voor haar onbekende G'd. Toch gehoorzaamt Hagar de Engel en keert zij terug naar Awraham. De Engel heeft haar dan ook een grote, bemoedigende belofte gedaan: **"Ik zal uw zaad zeer vermenigvuldigen, zodat het vanwege de menigte niet zal geteld worden"**. Wat een geweldige boodschap! G'd hoort! Zelfs naar iemand die eigenlijk een vreemde was in het godvrezende huis van Awraham. Die opgegroeid was in een andere cultuur en met andere goden. Evenals Awram krijgt Hagar de belofte van een groot nageslacht. Geen kwaad woord of verwijt van de Engel des Heeren naar Hagar, maar juist een geweldige belofte!

Over Ismaël zegt de Engel: **"Hij zal een woudezel van een mens zijn; zijn hand zal tegen allen zijn, en de hand van allen tegen hem; en hij zal wonen voor het aangezicht van al zijn broeders"**.

Wat een opmerkelijke profetie! Een woudezel (wilde ezel) is niet in bedwang te houden, is agressief. En het opheffen van de hand tegen een ander volk betekende in oude militaire termen niets minder dan **oorlog!** Dat klinkt nu niet bepaald positief. Toch is dit één van de eerste dingen die wij in de Bijbel lezen over Ismaël. En voor Hagar was het een hoopvolle boodschap. [.....]

[.....] De onbekende G'd die zij hier ontmoette in de woestijn, noemde zij vervolgens de "G'd des Aanzien": ***"Want zij zeide: "heb ik ook hier gezien naar Hem, Die mij aanziet?"*** Vol goede moed keert Hagar terug naar Awram en baart Ismaël. Awram was toen 86 jaar.

Abrams naamsverandering

Ismaël was inmiddels al 10 jaar oud, toen G'd opnieuw aan Awram verscheen. Hij greep hem een nieuwe naam: Awraham. En dat is een belangrijk verschil, want een naam zegt iets over de persoon, zeker in de Bijbel. De naamsverandering van Awram wijst in diepste zin dus op een persoonsverandering. De (Hebreeuwse) letter 'h' werd toegevoegd aan zijn naam. Nu zijn letters in het Hebreeuws tevens getallen. Zo staat de letter 'h' gelijk aan het getal 5. Dit is één van de mooiste getallen omdat het in de Bijbel "genade" symboliseert. Awram begon, ondanks zijn leeftijd van bijna een eeuw, aan een nieuw leven waarin genade centraal zou staan. Hij kreeg een sleutelpositie in het grote plan van G'd voor deze wereld, doordat G'd een verbond met hem sloot (Bereshit / Genesis 17:7).

Het verbond

"Ik zal u gans zeer vruchtbaar maken", sprak G'd tot Awraham "en ik zal u tot volken stellen en koningen zullen uit u voortkomen. En ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een G'd, en uw zaad na u. En ik zal u, en uw zaad na u, het land van uw vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaän, tot eeuwige bezitting; en ik zal hun tot een G'd zijn" Bereshit / Genesis 17:6-7). Het zijn machtige woorden die de Heere hier spreekt. Niet alleen bevestigt

Hij de beloften die Hij eerder aan Awraham deed, Hij belooft ook 'een G'd te zijn' voor hem en zijn nageslacht. G'd wordt een persoonlijke G'd, die zich exclusief aan Awraham en zijn zaad verbindt. De oude Awraham kon het bijna niet geloven. "Zal een, die honderd jaren oud is, een kind geboren worden; en zal Sarah, die negentig jaren oud is, baren?", dacht hij bij zichzelf. ***"Och, dat Ismaël mocht leven voor Uw aangezicht!", riep hij uit tot G'd"*** (Bereshit / Genesis 17:17- 18).

Maar G'd had een ander plan: ***"Voorwaar, Sarah, uw vrouw, zal een zoon baren, en gij zult zijn naam noemen Yitzhak (Izak); en ik zal Mijn verbond met hem oprichten, tot een eeuwig verbond voor zijn zaad na hem. En aangaande Ismaël heb ik u verhoord: zie, ik heb hem gezegd, en zal hem vruchtbaar maken, en hem gans zeer vermenigvuldigen; twaalf vorsten zal hij gewinnen, en ik zal hem tot een groot volk stellen. Maar Mijn verbond zal ik met Izak oprichten, die u Sarah op deze gezette tijd in het andere jaar baren zal"*** (Bereshit / Genesis 17:19).

Ismaël werd dus niet gerekend tot het zaad waar de Heere over sprak en kreeg geen deel aan het verbond. In de eerste profetie over Ismaël (Bereshit / Genesis 16:10-12) werd ons dit al duidelijk gemaakt. Immers, toen werd gezegd dat hij zou wonen ***"voor het aangezicht van al zijn broederen"***.

Volgens Dr. M. Reisel, die een vertaling van Genesis maakte, kan dit ook vertaald worden met: ***"ten oosten van zijn broederen"***. Want in tegenstelling tot Yitzhak en zijn nageslacht, zal Ismaël **niet** in Kanaän wonen, maar wel in de directe omgeving daarvan.

Besnijdenis

Als teken van het verbond moeten alle mannen in het huis van Awraham besneden worden (Bereshit / Genesis 17:10-14). Dit was een [.....]

[.....] belangrijk gebod met een diepe betekenis. De 'voorhuid' staat namelijk symbool voor de onreine, zondige natuur van de mens. Deze moest worden weggenomen om deel te kunnen hebben aan het verbond van G'd. En hoewel de besnijdenis hiervan een symbolische voorstelling is, was het niet gehoorzamen van dit gebod een teken van groot ongelof: **"Wiens voorhuids vlees niet besneden zal worden, die ziel zal uit haar volken uitgeroeid worden; hij heeft Mijn verbond verbroken"** (Bereshit / Genesis 17:14).

De besnijdenis was een voorafschaduw van het grote werk dat G'd later op Golgotha zou doen. Daar werd Zijn eniggeboren Zoon, die zonder zonde was, omwille van ons tot zonde gemaakt (2 Corinthiërs 5:21). **"In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van Christus"** (Colossenzen 2:11, NBG).

De besnijdenis was een teken van geloof. Besnijdenis en geloof zijn dus onlosmakelijk met elkaar verbonden. Maar het was bovenal een schaduwbeeld van de dingen die nog komen moesten.

Yitzhak (Izak) geboren

Een jaar later, na de verwoesting van Sodom en Gomorra, wordt dan Yitzhak (Izak) geboren. Bereshit / Genesis 21 begint met de vermelding: **"En de Heere bezocht Sarah ...", waarna in vers 2 volgt: "En Sarah werd bevrucht ...". Vanwege haar hoge leeftijd kon Sarah nooit zwanger worden zonder goddelijke tussenkomst. G'd Zelf stond aan de basis van Yitzhaks geboorte, wiens naam 'hij lacht' betekent. Dat hij gewild was, staat als een paal boven water! Al snel komt het huis van Awraham op zijn kop te staan: "Sarah zag de zoon van Hagar, de Egyptische, die zij Awraham geboord had, spottende. En**

zij zeide tot Awraham: Drijf deze dienstmaagd en haar zoon uit; want de zoon van de dienstmaagd zal met mijn zoon, met Yitzhak niet erven" (Bereshit / Genesis 21:9-10). **Dit raakte Awraham heel diep en 'was zeer kwaad in zijn ogen, vanwege zijn zoon!'** (vers 11).

Waarom zou hij zijn eigen zoon wegsturen? Voor Ismaël zal het overigens ook niet makkelijk zijn geweest. Hij was al een jaar of 17 en zag dat zijn positie in gevaar kwam. Yitzhak was immers het kind van Sarah, de belangrijkste vrouw in het huis van Awraham. En de relatie tussen Hagar, zijn biologische moeder, en Sarah was waarschijnlijk al niet geweldig. Maar dan stelt G'd Awraham gerust: **"Laat het niet kwaad zijn in uw ogen, over de jongen, en over de dienstmaagd; al wat Sarah tot u zal zeggen, hoor naar haar stem; want in Izak zal uw zaad genoemd worden. Doch Ik zal ook de zoon van deze dienstmaagd tot een volk stellen, omdat hij uw zaad is"** (Bereshit / Genesis 21:12).

De geboorte van Yitzhak

**IN HET NUMMER VAN FEBRUARI 2022
GAAN WE VERDER MET DEEL 3 VAN DE
BIJBELSTUDIE "YITZHAK EN ISMAËL"
VAN WERNER STAUDER**

ISRAËL EN JORDANIE SLUITEN OVEREENKOMST

Israël en Jordanië hebben op 22 november hun grootste samenwerkingsovereenkomst ooit ondertekend. Deze moet resulteren in de bouw van een grote zonne-energiecentrale in het Hasjemitisch Koninkrijk om elektriciteit op te wekken voor de Joodse staat, terwijl een ontziltingsinstallatie in Israël water naar Jordanië zal sturen.

De overeenkomst is tot stand gekomen door bemiddeling van de Verenigde Arabische Emiraten (VAE), waar een ondertekeningsceremonie plaatsvond op de Dubai Expo. Aanwezig bij de ceremonie waren de voorzitter van de *Emirates Development Bank*, Sultan Ahmed Al Jaber, en de Amerikaanse klimaatgezant John Kerry, die betrokken was bij het over de streep trekken van alle partijen.

JODEN KOMEN IN GROTERE AANTALLEN NAAR ISRAËL

Het ministerie van Immigratie maakte woensdag de nieuwste immigratiecijfers bekend. De Joodse immigratie naar Israël steeg met 30% in 2021, ondanks Covid-gerelateerde reis-beperkingen, aldus het bericht.

Minister van Immigratie en Absorptie Prina Tamano-Shata met nieuwe immigranten uit India, leden van de 'Bnei Menashe' gemeenschap, na hun aankomst op 13 oktober 2021. Minister Tamano-Shata meldde dat ongeveer 27.000 Joodse immigranten in 2021 naar Israël kwamen, een opmerkelijke stijging in vergelijking met de 21.820 in 2020. Daaronder waren veel jongeren, 55% was beneden de 35 jaar. 4.000 Joden kwamen uit de Verenigde Staten, een verheugend aandeel aangezien dit het grootste aantal Amerikaanse immigranten is sinds 1973. In Frankrijk pakten 3.500 Joden hun koffers, een stijging van 40% ten opzichte van 2020. Ongeveer 7.500 Joden immigrerden uit Rusland, een stijging van 10% ten opzichte van 2020, en ongeveer 3.000 kwamen uit Oekraïne, een stijging van 5% ten opzichte van het voorgaande jaar.

***Zonder Yeshua is je
Kerst echt Mis***

PASCHA EN GILGAL

Er gebeurde veel in Gilgal. De bijzondere door-tocht door de Yordan, de besnijdenis, de oprich-ting van gedenktekens en nog meer. Maar in deze korte studie richten we ons op de viering van het Pascha in combinatie met de betekenis van Gilgal, waar de Heere de smaad van Zijn volk afgewentelt. Gilgal is namelijk een vorm van een werkwoord dat vertaald kan worden met '(af)wentelen'. Die betekenis is zelfs nog enigszins terug te vinden in de klank van het woord.

Pascha, ongezuurde broden en eerstelingen

Het was op de tiende van de maand nisan dat het volk Yisraël de eerste stappen in het beloof-de land zette. De tiende nisan was exact veertig jaar nadat alle huisgezinnen op gezag van Moshé (Mozes) een lam apart hadden gezet om op de veertiende te worden geslacht. Op de veertiende was het Pascha van de Heere (Shemot / Exodus 12). Direct na het Pascha kwamen de dagen van de ongezuurde broden. Dat feest duurde zeven dagen en was nauw ver-bonden met het paasfeest. Gedurende deze dagen viel op de dag na de shabbat die in deze week viel, ook het feest van de eerstelingen. Waar Pascha een type is van 'goede vrijdag', de dag waarop Yeshua (Jezus) werd gekruisigd, staat Yom Habikkurim (het feest van de eerste-lingen), voor Zijn opstanding.

De smaad van Egypte

In die dagen sprak de Heere tot Yehoshua (Jozua): **“Vandaag heb ik de smaad van Egypte van u afgewenteld” (Jozua 5:9)**. Wat was deze smaad van Mitzraïm (Egypte)? En waarom zegt de Heere nu pas, na veertig jaar, dat de smaad van Mitzraïm (Egypte) van hen

is afgewenteld? En meer nog, waarom gebruikt de Heere dit woord? In Hebréeën 11:25 wordt de smaad van Yeshua gekoppeld aan de slechte behandeling door de Egyptenaren. Zoals in zoveel andere teksten identificeert Yeshua Zich hier met Zijn volk.

De smaad van Zijn volk was Zijn smaad. En Moshé (Mozes) koos deze smaad boven het genot van de zonde. Hij versmaadde zijn positie aan het hof van Farao en gaf een positie van rijk-dom, eer, macht en aanzien op om met het volk van G'd te lijden. Hij wist dat dit grotere rijkdom was dan al de schatten van Egypte.

“Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voor-bij met haar begeerte; maar wie de wil van G'd doet, blijft tot in eeuwigheid” (Yochanan Alef / 1 Johannes 2:16-17). Dit heeft Moshé geweten. Hiernaar richtte hij zijn leven in. En hierdoor wer-den zijn keuzes bepaald. Liever voor een tijdje de spot van de wereld dan samen met diezelfde wereld ten onder te gaan.

De smaad van Christus

Wat is de smaad van Christus? Dezelfde brief aan de Hebréeën maakt ons dit duidelijk. De schrijver spoort ons aan om buiten de legerplaats te gaan en Zijn smaad te dragen (Hebréeën 13:13). In het vers ervoor motiveert hij die keuze: **“Daarom heeft ook Yeshua, om door Zijn ei-gen bloed het volk te heiligen, buiten de poort geleden” (vers 12)**. De plaats buiten de leger-plaats was de plaats van de smaad. Buiten de stadsmuren stond het kruis waaraan de Heere heeft geleden en is gestorven. [...]

[.....] Daar hing Hij tot een spot voor de wereld. Profetisch schrijft Dawid van dit moment in Psalm 22: **“Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen en veracht door het volk” (vers 7)**. De plaats van de vernedering, de smaad en de spot. Dat was ook de plaats van Yisraël in Mitzraïm (Egypte) en die culmineerde in de dood van de eerstgeborene, de dood van het lam. We zouden kunnen zeggen: het lam werd plaatsvervangend de dood van de Eerstgeborene.

De smaad weggenomen

Na de uittocht uit Egypte zwierf het volk veertig jaar door de woestijn. En pas daarna sprak de Heere ervan dat de smaad van het volk werd weggenomen. Waarom zo laat pas? Was dit niet reeds het geval aan de overzijde van de Schelfzee? Nee, het volk had toen zijn doel nog niet bereikt. Het was nog een volk zonder eigen land. Het was bevrijd van de lasten van Egypte, maar nog niet bevrijd van de lasten van de woestijn. Het moest rusteloos zwerven. Pas als volk en land met elkaar zijn verenigd, zegt de Heere: **“Vandaag heb ik de smaad van Egypte van u afgewenteld”**.

De smaad afgewenteld

Verder zei de HEERE tegen Yehoshua: (Jozua): **“Vandaag heb ik de smaad van Egypte van u afgewenteld. Daarom gaf men die plaats de naam Gilgal, tot op deze dag” (Jozua 5:9)**. De Heere gebruikt hier het woord ‘Gilgal’ voor het ‘afwentelen’ van een grote steen. Zo wordt het ook vele malen gebruikt. Ja, ook de eerste maal dat we het woord tegenkomen in de Bijbel draagt het die letterlijke betekenis. **“En derwaarts werden al de kudden verzameld, en zij wentelden den steen van den mond des puts, en drenkten de schapen, en legden den steen weder op den mond van dien put, op zijn plaats”**

(Bereshit / Genesis 29:3 SV). De smaad werd bij de doortocht van de Yordan (= omlaag stromend) van Yisraël afgewenteld als een grote steen. En het was de Heere Zelf die het deed! Zonder Hem zou het volk machteloos het beloofde land aan de andere zijde van de Yordan hebben zien liggen; niet bij machte om er ook maar één voet in te zetten. Maar door de wonderwerkende macht van de Heere waarmee Hij de wateren van de Yordan stopte en een droge plaats voor het volk creëerde, kon het volk over de rivierbodem trekken.

U begrijpt al waar het naartoe gaat. Yeshua had geleden aan het kruis en was in een graf gelegd. De ingang van het graf werd door Yosef van Arimathea afgesloten met een grote steen en door de Romeinen bewaakt en verzegeld. Maar de smaad van Yeshua werd afgewenteld! De dood kon Hem in het graf niet houden. En er kwam, na een grote aardbeving, een engel van de Heere die de steen van de deur van het graf afwentelde (Matityahu / Mattheüs 27:60; 28:2 en Marcus 16:3, 4).

Dat is de les van Gilgal! De opstanding van Yeshua. In Zijn werk is de laatste en de grootste vijand van G'ds kinderen, de dood, verslagen. De steen is afgewenteld en Zijn graf is leeg. Hoewel smaad en verzoeken van de woestijn nog deel zijn van Zijn volk is het pad door de Yordan (Jordaan) bereid.

**Chosen People is een
non-profit organisatie en is
afhankelijk van uw
financiële bijdrage.
Elk bedrag helpt ons!**

EZER WEIZMANN

Zevende president van Israël 1993-2000 Ezer Weizmann

Ezer Weizman werd op 15 juni 1924 in Tel Aviv geboren in het Britse mandaatgebied Palestina als zoon van Yechiel en Yehudit Weizmann. Zijn vader was landbouwkundige. Weizmann was een neef van de eerste president van Israël, Chaim Weizmann. Hij groeide op in Akko en Haifa, en ging naar de Hebreeuwse Realschool. Hij trouwde met Reuma Schwartz, de zus van Ruth Dayan, de vrouw van Moshe Dayan, en ze kregen twee kinderen, Shaul en Michal. Weizman was gevechtspiloot geweest in het IDF. Hij kreeg zijn opleiding in het Britse leger waar hij in 1942 tijdens de Tweede Wereldoorlog dienst nam. Hij diende als vrachtwagenchauffeur in de campagnes in de Westelijke Woestijn in Egypte en Libië. In 1943 trad hij toe tot de Britse Royal Air Force (RAF) en volgde hij de luchtvaartschool in het voorma-

lige Rhodesië (Zuid-Afrika). Hij diende tot 1945 bij de RAF in Egypte en daarna India. Ezer Weizmann beëindigde zijn dienst bij de RAF als sergeant. Tussen 1944 en 1946 was hij lid van de Irgun-ondergrond in Mandaat Palestina. Tussen 1946 en 1947 studeerde hij luchtvaartkunde in Engeland. In 1947 raakte hij, midden in zijn studie, betrokken bij een complot om generaal Evelyn Barker, destijds commandant van de Britse troepen in Mandaat Palestina, te vermoorden. Hij en een andere Irgun-agent waren van plan geweest om de weg buiten het huis van Barker in Londen te ontginnen, maar nadat hij de verdenkingen van Scotland Yard had gewekt, verliet hij Engeland en maakte een einde aan het complot. [.....]

[...] Na de oprichting van de staat Israël was Weizmann een piloot voor de Haganah in de Arabisch-Israëliëse oorlog van 1948.

Hij was de commandant van het Negev Air Squadron bij Nir-Am. In mei 1948 leerde hij vliegen met de Avia S-199 (Messerschmitt Bf 109) op de luchtmachtbasis České Budějovice in Tsjechoslowakije (Operatie Balak) en nam hij deel aan Israëls eerste gevechts-missie (uitgevoerd door het "eerste jager-eskader"), een grondaanval op een Egyptische colonne die oprukte naar Ad Halom nabij de Arabische stad Isdud ten zuiden van Tel Aviv. In een gevecht tussen Israëliëse en Britse RAF-vliegtuigen op 7 januari 1949 vloog hij met een van de vier Israëliëse Spitfire-jagers die 19 Britse jagers aanvielen, die op een reddingsmissie in Egypte waren op zoek naar vier vliegtuigen die waren vernietigd in een eerdere IAF-aanval. Een RAF Hawker Tempest werd neergeschoten door de IAF, met de dood van de piloot tot gevolg. Als gevolg van een storing door grondpersoneel waren de meeste RAF-vliegtuigen niet bewapend.

Ezer Weizmann trad toe tot de Israel Defense Forces en diende als Chief of Operations van de Generale Staf. In 1951 ging hij naar het RAF Staff College, Andover in Engeland. Bij zijn terugkeer werd hij commandant van Ramat David. Weizmann was tussen 1958 en 1966 commandant van de Israëliëse luchtmacht en later plaatsvervangend chef van de generale staf. In 1966 werd hij plaatsvervangend stafchef van de IDF. In 1967 leidde hij de verrassingsaanvallen op de Egyptische luchtmachtbasis in de vroege ochtend, wat resulteerde in het geven van totale luchtoverwicht aan de Israëli's over de Sinaï-slagvelden door de Egyptische luchtmacht in 3 uur volledig te vernietigen. Op de eerste dag van de Zesdaagse Oorlog werden in totaal 400 vijandelijke vliegtuigen vernietigd door de Israëliëse luchtmacht.

In 1969 ging Ezer Weizmann met pensioen. Toen hij met pensioen ging uit het leger, sloot Weizman zich aan bij de rechtse Gahal-partij. Hij diende als minister van Transport in de regering van nationale eenheid van Levi Eshkol totdat Gahal de coalitie in 1970 verliet. Weizmann verliet Gahal in 1972, maar keerde terug in 1976, toen het Likud was geworden. In 1977 werd hij minister van Defensie onder Menachem Begin.

Op 24 maart 1993 koos de Knesset Weizmann met een meerderheid van 66 tegen 53 (tegen Dov Shilansky, de Likud-kandidaat), om te dienen als de volgende president van Israël. Hij trad op 13 mei 1993 aan als president. In 1996 nodigde Weizmann, in een poging om het vredesproces te bevorderen, Yasser Arafat uit voor een privébezoek aan zijn huis in Caesarea. In 1999 ontmoette hij de DFLP-leider Nayef Hawatmeh.

Eind 1999 publiceerden kranten beschuldigingen dat Weizman grote sommen geld van zakenlieden had aangenomen zonder dit aan de bevoegde autoriteiten te melden. De controversie dwong hem af te treden. Het ontslag van Weizmann trad in werking op 13 juli 2000. Ezer Weizmann overleed op 24 april 2005 te Caesarea.

DE BESNIJDENIS

B'RIT MILA (2)

Slaven werden voor geld gekocht, geen vrije mensen! Deze slaven hadden geen keuze en kunnen daarom op geen enkele wijze met de gelovigen uit de volken geassocieerd worden die uit vrije wil voor Yeshua gekozen hebben. Deze vreemdelingen waarover in de TeNaCH gesproken wordt waren niet besneden omdat ze zich door bekering bij de Israëlieten aansloten, maar omdat ze voor geld gekocht waren.

Voor deze niet-Joodse slaven was derhalve de gedwongen besnijdenis daadwerkelijk een slavenjuk, en daar doelde Shaul (Paulus) op toen hij in vers 1 van Galaten 5 schreef, dat de gelovigen uit de volken zich niet wederom een slavenjuk moeten laten opleggen door zich te laten besnijden. Zij zijn als vrije mensen toegetreden tot het verbondsvolk want het nieuwtestamentisch geloof is gebaseerd op basis van een vrije keuze door bekering en niet door dwang. Indien zij zich echter door deze Perushim (Farizeeën) laten dwingen om zich aan de besnijdenis te onderwerpen verklaart Shaul dat Yeshua (Jezus) hun geen nut kan doen omdat zij daardoor afstand doen van de enige weg die Adonai geopend had. Zij onderwerpen zich aan rabbijnse inzettingen en doen in feite toetreding tot het Jodendom, terwijl de Bijbel heel duidelijk naar voren brengt dat een heiden geen Jood hoeft te worden.

Ook in deze huidige tijd infiltreren orthodoxe Joden in messiaanse groepen en gemeenten om deze van binnenuit te besmetten met allerlei rabbijnse tradities en rituelen die vaak rechtstreeks afkomstig zijn uit de Kaballa en messiaanse gelovigen proberen over te halen naar orthodoxie en wetticisme. Wat Shaul (Paulus)

dus hier in de Galatenbrief evenals in zijn brief aan de Romeinen wil duidelijk maken is dit: wij kunnen de behoudenis niet verdienen door het naleven van de Torah. Maar als wij door het offer van Yeshua uit genade de behoudenis ontvangen, onverdiend, dan houden wij G'ds geboden maar al te graag, uit dankbaarheid!

De Torah is dus beslist **niet** afgeschaft, maar zij is ook **geen** middel om de behoudenis te bewerken. Voor een gelovige uit de volken is dus alleen de besnijdenis des harten van toepassing, niet de lichamelijke besnijdenis. Laat hij zich echter wel besnijden, dan geeft hij daarmee aan dat hij zijn behoudenis verwacht uit de werken der Torah en daarmee plaatst hij zichzelf buiten de genade.

De gelovigen uit de heidenen zijn als het ware "geestelijke immigranten" en dienen zich wel aan de bestaande wetten te houden zoals ook in elk land van nieuwe immigranten wordt verwacht en zoals de Eeuwige heeft opgedragen! In tegenstelling tot het oude Verbond hoeven zij onder het Nieuwe Verbond echter niet genaturaliseerd worden tot staatsburgers van het immigratieland.

Ze mogen gewoon hun eigen nationaliteit behouden, maar krijgen wel een permanente verblijfsvergunning, een vergunning tot vestiging. Ze hoeven geen Joden te worden en zich niet laten besnijden, wat onder het Oude Verbond eerst wel het geval was. Zij integreren met behoud van de eigen identiteit. Zij worden dus geen Israëliische staatsburgers, maar krijgen volgens de Efeze brief wel de burgerrechten van Yisraël, de gemeente van Adonai. [.....]

[.....]

Eerste gemeente bestond uit besnedenen en onbesnedenen

Naar aanleiding van de grote verwarring die er momenteel binnen de messiaanse beweging heerst ten aanzien van de besnijdenis heb ik zowel TeNaCH (het Oude Testament]) alsook de Berit haChadasha (het Nieuwe Testament) opnieuw nauwkeurig onderzocht en het resultaat van dit intensieve researchwerk is deze Bijbelstudie. **Voor alle duidelijkheid wil ik nadrukkelijk vermelden dat ik zelf reeds als baby besneden ben.** Ik ben dus vanzelfsprekend van mening dat een Jood sowieso besneden hoort te zijn omdat hij tot het natuurlijke nageslacht van Av'raham behoort.

k ga zelfs zo ver dat naar mijns inziens ook degenen besneden dienen te worden die Joodse voorouders hebben van vele generaties terug, want ook zij behoren tot het natuurlijk nage-

slacht. Dus nogmaals, ik ben beslist geen tegenstander van de besnijdenis, want het is een altoosdurende inzetting voor het nageslacht van Awraham zowel via de tak van Yishmaël (de Arabieren) alsook via de tak van Yitzhak (de Joden), maar voor de gelovigen uit de volken ligt dit volgens mij toch wel even anders, want zowel in de TeNaCH alsook in Berit haChadasha lezen wij nergens, dat de gelovigen uit de volken op vrijwillige basis besneden zouden moeten worden puur op grond van hun geloof in de G'd van Yisraël. I

ntegendeel! Zoals u weet waren de eerste messiasbelijdende gemeenten samengesteld uit gelovige Joden en gelovigen uit de volken, en in talrijke teksten kunnen wij lezen dat hierbij sprake was van besneden en onbesneden gelovigen. Ik zal enkele van deze teksten opnoemen c.q. herhalen: ***“Ligt niet meer tegen elkander, daar gij de oude mens met zijn praktijken afgelegd, en de nieuwe aangedaan hebt, die vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld [.....]***

[.....] van zijn Schepper, waarbij geen onderscheid is tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije, maar alles en in allen is de Mashiach!" (Colossenzen 3:9-11).

Hier lezen wij duidelijk dat er in de Kehilat (gemeente) van Yeshua geen onderscheid gemaakt wordt tussen besnedenen en onbesnedenen, en er is derhalve geen enkele reden aanwezig om zich als Griek zijnde te laten besnijden. De Griek wordt geen Jood, de barbaar wordt geen Skyth en de onbesnedenen wordt geen besnedenen.

"Want in de Mashiach Yeshua vermag noch besnijdenis iets, noch onbesneden zijn, maar geloof, door liefde werkende" (Galaten 5:6).

"Want besneden zijn of niet besneden zijn betekent niets, maar of men een nieuwe schepping is." (Galaten 6:15).

Volgens deze beide teksten is het wel of niet besneden zijn helemaal niet relevant voor de gelovigen in Yeshua haMashiach, en let wel dat Shaul (Paulus) het hier wel heeft over gelovigen uit de volken, die geënt zijn op de Edele Olijfbos Yisraël en deel uitmaken van de Joodse Kehilat (gemeente!) ***"Want besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets, maar wél het houden van G'ds geboden!"*** (1 Corinthiërs 7:19). Hier staat weliswaar dat ook onbesnedenen de geboden van de Torah moeten houden, maar er staat niet dat ze zich moeten laten besnijden!

Dat blijkt ook uit de volgende tekst: ***"Zal dan, indien de onbesnedenen de eisen der Torah in acht neemt, zijn onbesnedenheid niet voor besnijdenis gelden? Dan zal de van nature onbesnedenen, doordat hij de Torah volbrengt, u oordelen die, hoewel in het bezit van letter en besnijdenis, een overtreders van de wet zijn! Want niet hij is een Jood, die het uiterlijk is, en niet dat is***

besnijdenis wat uiterlijk, aan het vlees, geschiedt, maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en de ware besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter!" (Romeinen 2:26-29).

Shaul (Paulus) schrijft hier nadrukkelijk dat een onbesneden gelovige uit de volken, die besneden is van hart en volgens de Torah leeft, als besnedenen dient te worden beschouwt!!! Als hij aan een bekeerde heiden van wie hij eerst geschreven heeft dat diens onbesnedenheid voor besnijdenis geldt, later alsnog de lichamelijke besnijdenis zou opleggen, dan zou Shaul zich hier zelf tegenspreken.

De apostel Shaul oftewel Paulus

"Is G'd alleen de G'd der Joden? Niet ook der heidenen? Zeker, ook der heidenen. Indien er namelijk één G'd is, die de besnedenen rechtvaardigen zal uit het geloof en de onbesnedenen door het geloof!" (Romeinen 3:29-30).

Uit deze tekst blijkt opnieuw dat de eerste Kehilat zowel uit besnedenen alsook uit onbesnedenen bestond. Hier worden de gelovigen uit de volken namelijk "de onbesnedenen" genoemd, waaruit wij kunnen concluderen, dat onder de volgelingen van Yeshua uitsluitend de messiasbelijdende Joden besneden hoefden te worden en niet ook de bekeerde heidenen. [.....]

[.....] **“Zalig zij, wier ongerechtigheden vergeven en wier zonden bedekt zijn. Zalig de man, wiens zonde de Eeuwige geenszins zal toerekenen. Geldt deze zaligspreking dan de besnedene of ook de onbesnedene? Wij zeggen immers: Het geloof werd Awraham tot gerechtigheid gerekend. Hoe werd het hem dan toegerekend? Was hij toen besneden of onbesneden? Niet besneden, maar onbesneden. En het teken der besnijdenis ontving hij als het zegel der gerechtigheid van dat geloof, dat hij in zijn onbesneden staat bezat. Zo kon hij een vader zijn van alle onbesneden gelovigen, opdat hun de gerechtigheid zou worden toegerekend, en een vader van de besnedenen, voor hen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook treden in het voetspoor van het geloof, dat onze vader Awraham (Abraham) in zijn onbesneden staat bezat!” (Romeinen 4:7-12).**

Ook hier wordt duidelijk aangegeven, dat er sprake is van zowel besneden alsook onbesneden gelovigen in de gemeente van Yeshua, (Jezus) zonder eerst te eisen dat ook zij besneden zouden moeten worden. Als de gelovigen uit de volken besneden waren zou Awraham in deze tekst niet ook een vader van onbesnedenen genoemd worden. De enige keer dat wij in de hele Berit ha'Chadasha (Nieuwe Testament) tegenkomen dat er ook een Griek besneden werd, en dan nog door Shaul eigenhandig, was in Handelingen 16:1-3 bij de roeping van Timotheüs, maar daar staat wel nadrukkelijk bij vermeld, dat hij een Joodse moeder had en derhalve dan ook ter wille van de Joden besneden werd omdat hij halachisch gezien Joods was. Titus, een andere Griekse reisgenoot van Shaul daarentegen, werd niet besneden, want hij was een niet-Joodse gelovige uit de volken en had geen Joodse moeder zoals Timotheüs. In Galaten 2:2-3 lezen wij derhalve: **“Maar zelfs Titus, die bij mij was, werd, ofschoon hij een Griek was, toch niet gedwongen zich te laten besnijden, en dat met het oog op de**

binnengedrongen valse broeders, lieden, die waren binnengeslopen, om onze vrijheid, die wij in de Mashiach Yeshua hebben, te bespieden en zo ons tot slavernij te brengen.”

Besnijdenis voorwaarde voor Pesachviering?

Tenslotte wil ik ook nog even ingaan op de eventueel uit het voorgaande voortvloeiende vraag of ook de onbesneden gelovigen uit de volken mogen deelnemen aan de viering van Pesach. Ik zeg ja! Een bepaling uit de Torah die dit lijkt tegen te spreken had binnen die context echter **slechts betrekking op de heidenen die met de Israëlieten mochten vertrekken uit Mitzraïm (Egypte)**. Op grond van Shemot / Exodus 12:43-48 trekken sommigen helaas de (volgens mij) verkeerde conclusie dat onbesneden gelovigen uit de volken niet mogen deelnemen aan de **huidige viering van Pesach** (waarbij dus het in de tempel geslachte lam ontbreekt). Ik zeg dus nog steeds dat dit wel zou mogen en in onze groep gebeurt dat dus ook! Deze genoemde bepaling uit de Tora had binnen die context namelijk uitsluitend betrekking op het **mee-eten van het pesachlam door vreemdelingen die samen met de Israëlieten mochten vertrekken uit Mitzraïm (Egypte)**. Lees maar: **“De Eeuwige zeide tot Moshé (Mozes) en Aharon (Aäron): Dit is de inzetting van het Pesach (Pascha): geen enkele vreemdeling mag ervan eten. Iedere slaaf, die door iemand voor geld is gekocht, mag er eerst van eten, wanneer gij hem besneden hebt. Een bijwoner en een dagloner mogen er niet van eten. Maar wanneer een vreemdeling bij u vertoeft en de Eeuwige het Pesach (Pascha) wil vieren, dan zal ieder van het mannelijk geslacht, die bij hem behoort, besneden worden; eerst dan mag hij naderen om het te vieren; hij zal gelden als in het land geboren. Maar geen enkele onbesnedene mag ervan eten.”** Shemot / Exodus 12:43-45 en 48). [.....]

[.....] U ziet, dat hier alleen maar staat dat het de onbesnedenen verboden was om van het pesachlam te eten, maar dat lam wordt sinds de verwoesting van de tempel ook niet meer gegeten door de besnedenen. De huidige Seiderviering verwijst daarom alleen nog maar symbolisch naar de oorspronkelijke Seiderviering en daarom is er voor de gelovigen uit de volken geen enkele belemmering meer om aan deze symbolische viering van Pesach deel te nemen, mits zij besneden zijn van hart. Dat dit niet alleen door mij, maar ook door velen binnen het huidige rabbijnse Jodendom zo wordt gezien blijkt al uit het feit dat veel orthodoxe Joodse gezinnen in Nederland, maar ook in Amerika en zelfs Israël, niet-Joodse vrienden en burens voor de Seideravond uitnodigen!

Verder maak ik toch ook nog wel een onderscheid tussen de traditionele Pesachviering en de messiaanse Pesachviering waarin Yeshua (Jezus) centraal staat. Dat ook Shaul (Paulus) dit onderscheid maakt blijkt namelijk uit het feit, dat hij in 1 Corintiërs 5:6-8 ook de niet-Joodse gelovigen uit de volken oproept om het feest van de ongezuurde broden te vieren, terwijl hij twee hoofdstukken verder in diezelfde brief, maar ook in zijn andere brieven aangeeft, dat dezen juist onbesneden zijn.

Het pesachlam dat destijds geslacht werd, was een tijdelijk offer voor de bevrijding van de Israëlieten en de vreemdelingen die zich bij hen aansloten, maar het offer van Yeshua is een offer voor altijd ter bevrijding van de hele mensheid voor een ieder die in Hem geloofd en besneden is van hart!

Daarom vraagt hij dan ook zeer terecht in Galaten 5:2-6, waarom een niet-Jood zich zou moeten laten besnijden? Hij heeft er geen enkele reden toe en loopt zelfs kans om zichzelf buiten de genade te plaatsen als hij het wel zou doen. **Als de besnijdenis dus een voorwaarde zou zijn om aan een messiasbelijdende Pesachviering deel te mogen nemen, dan zou een onbesnedene eigenlijk ook niet mogen deel nemen aan het daaraan gekoppelde Heilig**

Avondmaal ofwel de **S'udat haAdon!!!** Voor beide vieringen geldt echter dezelfde voorwaarde: het geloof in het offer van Yeshua en de besnijdenis des harten.

Daarom schrijft Shaul nadrukkelijk: ***“Laat ieder zo leven, als de Eeuwige hem toebedeeld heeft, zo, als G'd hem geroepen heeft. Zo schrijf ik het in alle gemeenten voor. Is iemand als besnedene geroepen, hij late het niet verhelpen; is iemand als onbesnedene geroepen, hij late zich niet besnijden. Want besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets, maar wel het houden van G'ds geboden. Ieder blijve bij die roeping, waarin hij was, toen hij geroepen werd!”*** (1 Corintiërs 7:17-20). Dit wordt in vers 24 herhaald: ***“Broeders, iedereen blijve voor G'd in die toestand, waarin hij werd geroepen!”***

De Statenvertaling zegt het zo: ***“Doch gelijk G'd aan een iegelijk heeft uitgedeeld, gelijk de Heere een iegelijk geroepen heeft, dat hij alzo wandele; en alzo verordene ik in al de Gemeenten. Is iemand, besneden zijnde, geroepen, die late zich geen voorhuid aantrekken; is iemand, in de voorhuid zijnde, geroepen, die late zich niet besnijden. De besnijdenis is niets, en de voorhuid is niets, maar de onderhouding der geboden G'ds. Een iegelijk blijve in die beroeping, daar hij in geroepen is! - Een iegelijk, waarin hij geroepen is, broeders, die blijve in hetzelfde bij G'd!”.***

Shaul schrijft hier dus niet dat een gelovige uit de volken zich later alsnog zou moeten laten besnijden. Integendeel! [.....]

[.....] Hij schrijft juist dat een onbesnedene in de toestand moet blijven waarin hij geroepen was en zich beslist niet moet laten besnijden! Om deze reden ben ik van mening, dat uitsluitend Joden en gelovigen met Joodse voorouders zowel besneden van vlees alsook besneden van hart moeten zijn, maar dat voor de niet-Joodse gelovigen uit de volken de besnijdenis des harten voldoende is.

Besnijdenis des harten

In Berit haChadasha (het Nieuwe Testament) betekent "onbesneden van hart" niet alleen dat men nog "in het vlees is", maar dat men zich hardnekkig in zijn natuurlijke koppigheid tegen Adonai verzet. De besnijdenis van het hart is derhalve de innerlijke, gewillige overgave aan G'd. Aan de ene kant is deze besnijdenis des harten weliswaar het werk van Adonai in ons, maar aan de andere kant is het ook een beslissing die wij zelf moeten maken. Want aan de ene kant zegt Adonai dat Hij ons een besneden hart wil geven met het verlangen om Zijn wil te doen, maar aan de andere kant zegt de Eeuwige ook dat wijzelf de voorhuid van ons hart moeten besnijden: "En de Eeuwige, uw G'd, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de Eeuwige, uw G'd, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft!" (Dewarim / [Deuteronomium 30:6).

"Zie, van de Eeuwige, uw G'd, is de hemel, ja, de hemel der hemelen, de aarde en alles wat daarop is; alleen aan uw vaderen heeft de Eeuwige Zich verbonden en alleen hen heeft Hij liefgehad, en u, hun nakroost, heeft Hij uit alle volken uitverkoren, zoals dit heden het geval is. Besnijdt dan de voorhuid uws harten en weest niet meer hardnekkig!" (Dewarim / Deuteronomium] 10:14-16).

"In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van de Mashiach".

(Colossenzen 2:11). "

Besnijdt u voor de Eeuwige en doet weg de voorhuid van uw hart, gij mannen van Juda en inwoners van Yerushalayim (Jeruzalem), opdat Mijn gramschap niet uitsla als een vuur en onuitblusbaar brande om de boosheid uwer handelingen!" (Yir'miyahu /Jeremia 4:4).

Een onbesneden hart is dus een hart dat zich verzet tegen Adonai en een onbesneden oor is een oor dat niet naar G'd en Zijn woord wil luisteren: "**Zie, hun oor is onbesneden, zodat zij niet kunnen luisteren; zie, het woord van Adonai is hun tot een smaad, zij hebben daarin geen behagen!" (Yir'miyahu / [Jeremia] 6:10).**

Onbesneden van hart en oren zijn betekent volgens deze teksten, dat er blokkades liggen, verstoppingen in ons hart en onze oren. Zodat G'ds woord er niet kan binnendringen of bepaalde boodschappen van Adonai bij ons niet meer landen. Niet meer in ons hart komen. Omdat onze geestelijke gehoorgang vol met oorsmeer zit. Dan moet Adonai gaan snijden in ons hart, in ons leven. De dichtgegroeide plekken verwijdert Hij. Dat is een pijnlijke operatie. Wij moeten zelf ook gaan snijden. Ons hart besnijden en laten besnijden met het scherpe mes van Adonai, namelijk Ruach haKodesh (de Heilige Geest). Dat noemt de Bijbel dan zelfverloochening.

De Eeuwige wil het mes in ons leven zetten om de blokkades, die tussen Hem en ons liggen, weg te nemen, zodat zijn Woord en Geest vrije doorgang krijgen in ons hart en leven. In de Bijbel wordt onze oude natuur onbesnedenheid genoemd en onze nieuwe natuur besnijdenis van het hart", naar de Geest, niet naar de letter. [.....]

[.....] **Dan komt zijn lof niet van mensen, maar van G'd!**" (Romeinen 2:28-29).

Toegepast op het hart, de zetel van de mense-lijke wil en het verstand, betekent 'besnijden' het wegnemen van datgene wat het hart belemmert om gevoelig, soepel en ontvankelijk voor G'ds Woord te zijn. Het besnijden van het hart betekent niets anders dan het hart gereed maken voor de liefde, het hart zodanig veranderen dat men Adonai met het hele hart kan liefhebben en in het verlengde daarvan ook de medemens kan liefhebben. Denk daarbij aan de twee grootste geboden om G'd lief te hebben met heel je hart en je naaste als jezelf.

Dus wanneer Moshé (Mozes) vraagt om een besnijdenis van het hart dan vraagt hij om een totale mentaliteitsverandering en zonder het woord te noemen roept hij eigenlijk op tot beke-
ring: "**Besnijdt dan de voorhuid uws harten, en weet niet meer hardnekkig!**" (Dewarim / Deuteronomium 10:14-16).

Bent u al besneden van hart? Zo niet, maak dan zo spoedig mogelijk een afspraak met onze hemelse Mohel...

JESAJA EN MESSIAANSE PROFETIEËN

Koningen van Juda	Regeringsperiode
Uzzia (Azaria)	767-740 v.Chr.
Jotham	750-735
Achaz	735-715
Hiskia	715-686

Messiaanse profetieën

Messias betekent **Gezalfde** en Messiaanse profetieën gaan dus over **Jezus Christus**, over Zijn afkomst en leven, Zijn karakter, wat hij deed en Zijn namen. De apostelen en schrijvers van het Nieuwe Testament kenden het Oude Testament goed. Dit was hun Bijbel, want het Nieuwe Testament bestond natuurlijk nog niet. Ze herkende in Jezus de Messias, door wat ze wisten van de profetieën over Hem in het Oude Testament.

Jesaja

In het boek Jesaja staan veel profetieën over de 1e en 2e komst van Yeshua. Daarom wordt Jesaja ook wel de **evangelist onder de profeten** genoemd. Er staan heel veel Messiaanse profetieën in de Bijbel, maar de meeste staan in Jesaja.

Profetieën uit Jesaja over Yeshua

Op die dag zal de SPRUIT van de HEERE tot een heerlijk sieraad zijn, en de vrucht van de aarde tot trots en luister voor hen in Israël die ontkomen zijn. Dan zal het gebeuren dat wie in TSION overgebleven is, en wie in Jeruzalem overgelaten is, heilig genoemd zal worden,

I STAND UNITED WITH ISRAEL!

Blijf op de hoogte van de gebeurtenissen in Israël en ander nieuws aangaande Israël via het informatieblad CHOSEN PEOPLE. U kunt CHOSEN PEOPLE voortaan via onze website lezen. www.chosen-people.nl